

BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 Rs 148235 22 Rs
Brčko, 20.09.2022.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Karamehić Selimu, u pravnoj stvari tužiteljice S. M. iz B., ..., Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, protiv tuženog Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, Pravosudna komisija Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kojeg zastupa zakonski zastupnik Pravobranilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi poništenja, nakon usmene i javne glavne rasprave, održane 20.09.2022.godine, u prisustvu tužiteljice i zakonskog zastupnika tuženog, donio je:

P R E S U D U

I. Odbija se, u cijelosti, kao neosnovan, tužbeni zatjev tužiteljice koji glasi:

„UVAŽAVA se tužba tužiteljice S. M. iz B., poništava se zaključak Pravosudne komisije Brčko distrikta BiH broj SuPK-01-1149/21 od 29.4.2022. godine, te se tužena obavezuje da donese novu odluku po prijedlogu za obnovu postupka od 11.4.2022.godine.

OBAVEZUJE se tužena da tužiteljici nadoknadi troškove postupka, u roku od 15 dana od dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

II. Obavezuju se tuželjica da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 400,00 KM, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Tužiteljica je ovom sudu, 10.06.2022.godine, podnijela tužbu protiv tuženog, radi poništenja zaključka Pravosudne komisije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: SUPK-01-1149/21 od 29.04.2022. godine. U tužbi i u toku postupka je navela da je 11.04.2022. godine Pravosudnoj komisiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u nastavku teksta: Pravosudna komisija), shodno odredbama Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, 48/11-prečišćeni tekst, 21/18 i 23/19, u nastavku teksta: Zakon o upravnom postupku), uložila prijedlog za obnovu konačno okončanog postupka koji je Pravosudna komisija provela po raspisanom Javnom konkursu broj SuPK-01-1149/21 od 06.09.2021.godine za radno mjesto Stručni saradnik u Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Zaključkom, broj SuPK-01-1149/21, od 29.04.2022.godine, taj njen prijedlog, protivno načelu supsidijarne primjene Zakona o upravnom postupku iz odredbe člana 3. tog zakona, odbačen je kao nedopušten. Postupak zapošljavanja za koji je Pravosudna komisija nadležna prema odredbi

člana 14 Zakonu o Pravosudnoj komisiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/07, 20/07, 2/08, 4/21 i 6/21, u nastavku teksta: Zakon o pravosudnoj komisiji) provodi se kao posebna vrsta upravnog postupka, na koji se, u skladu sa odredbom člana 141. Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 48/18, 1/19, 32/19 i 13/21, u nastavku teksta: Zakon o službenicima i namještenicima u pravosuđu), supsidijarno primjenjuju odredbe Zakona o upravnom postupku. Navedenu činjenicu priznala je i Pravosudna komisija u osporavanom zaključku, jer se pozvala na odredbu člana 2. Zakona o upravnom postupku, kojom je predviđena derogacija odredbi generalnog zakona (Zakona o upravnom postupku) za pojedina pitanja postupka za određenu upravnu oblast, tj. u konkretnom slučaju za postupak zapošljavanja u pravosuđu Distrikta, primjenom relevantnih odredbi specijalnog zakona (Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu), pri čemu drugačije postupanje u pitanjima za koje je predviđen posebni upravni postupak ne mogu biti suprotna načelima generalnog zakona. Dalje je navela da načelo supsidijarne primjene Zakona o upravnom postupku (odredba člana 3. tog Zakona) predviđa da njegove odredbe imaju dopunjujući karakter u odnosu na odredbe specijalnog zakona i da se obavezno primjenjuju u svim onim pitanjima koje zakonodavac nije izdvojio na način da ih je normirao drugačije specijalnim zakonom. Zbog toga su neosnovani navodi Pravosudne komisije da odredba člana 38. Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu predstavlja validan zakonski osnov za derogaciju odredbi Zakona o upravnom postupku kojim je regulisano pravo nezadovoljnog kandidata na vanredni pravni lijek, a zbog drugačijeg normiranja pravnih lijekova u konkursnim procedurama koje Pravosudna komisija provodi po specijalnom zakonu, jer su navedenom odredbom člana 38. Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu na jasan i nedvosmislen način derogirane odredbe generalnog zakona o nadležnosti postupajućeg organa za rješavanje o žalbi u postupku zapošljavanja u pravosuđu Distrikta (odredbe člana 210, člana 210a. i člana 210b. Zakona o upravnom postupku), ali ne i odredbe o obnovi postupka (odredbe članova 230-241. Zakona o upravnom postupku), kao vanrednog pravnog lijeka protiv konačnih odluka. Smatra da se institutom obnove postupka nastoji osigurati zaštita javnog interesa i odredbe člana 20. Statuta Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 2/10, u nastavku teksta: Statut Distrikta) od nezakonitog postupanja Pravosudne komisije tokom provođenja postupka zapošljavanja kandidata u pravosuđu Distrikta po proteku zakonom određenih rokova za žalbu, odnosno tužbu. Jedini zakonom dozvoljen način isključenja prava na obnovu postupka predviđen je odredbom člana 237. stav (2) Zakona o upravnom postupku, koja odredba podrazumijeva odbacivanje prijedloga, a ne prava za obnovu postupka i to samo ako je prijedlog neblagovremen ili nedopušten (podnesen od strane neovlaštenog lica), što u ovom predmetu nije slučaj. Smatra da odredbe Zakona o upravnom postupku, kao generalnog zakona, imaju karakter prinudne norme, čija je primjena za Pravosudnu komisiju obavezna prilikom provođenja konkursnih procedura. Zbog svega navedenog pobijani zaključak Pravosudne komisije od 29.04.2022.godine je nepravilan i nezakonit i suprotan nizu načela kojima je regulisana ova pravna oblast, među kojima su načelo odgovornosti, efikasnosti i ekonomičnosti u radu, te načela zakonitosti i materijalne istine iz odredbi člana 4. i člana 7. Zakona o upravnom postupku, a suprotan je i odredbi člana 20. Statuta Distrikta, koja decidno nalaže da se prijem u radni odnos u javnom sektoru Distrikta treba vršiti na osnovu stručnosti kandidata, uvažavajući sastav stanovništva, u skladu sa pozitivnim propisima Distrikta.

Obzirom na navedeno, tužbenim zahtjevom zatražila je da se uvaži njena tužba, poništi zaključak Pravosudne komisije Brčko distrikta BiH broj SuPK-01-1149/21, od 29.4.2022.

godine, te se tužena obavezuje da donese novu odluku po prijedlogu za obnovu postupka od 11.4.2022.godine. Naknadu troškova postupka je tražila.

Ovaj sud je prije dostavljanja tužbe tuženom, a imajući u vidu da je tužba tužiteljice zavedena kao upravni spor (96 0 U 148235 22 U), izdao dnevnu naredbu od 29.06.2022.godine, da se promjeni vrsta predmeta, jer se u konkretnom slučaju ne radi o upravnom sporu, te e-mailom od IT službe zatražio da promijeni vrstu predmeta, tako što će se ovaj predmet umjesto dosadašnje oznake „U“ ubuduće označavati oznakom „Rs“, nakon čega je ovaj predmet i dobio oznaku 96 0 Rs 148235 22 Rs.

U odgovoru na tužbu, tuženi se postavljenom tužbenom zahtjevu suprotstavio navodom da se na sva pitanja koja se tiču zaštite prava kandidata koji nisu izabrani kao najuspješniji u postupku zapošljavanja, konkretno na poziciju stručnog saradnika u sudu ili tužilaštvu, primjenjuju odredbe Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu, kao lex specialis zakon, koji u odredbi člana 38. stavovi (11), (12), (13) i (14) jasno normira prava kandidata koji nisu zadovoljni rezultatima zapošljavanja, pa tako propisuje pravo na žalbu, koja se podnosi Pravosudnoj komisiji i pravo na tužbu, koja se podnosi sudu; da navedene odredbe lex specialis zakona, dakle, osiguravaju kandidatima koji nisu zadovoljni rezultatima postupka zapošljavanja „djelotvorne pravne lijekove“, pa tako i sudsku zaštitu, zbog čega činjenica da specijalnim zakonom nije normirano pravo na vanredne pravne lijekove, ne znači da će se analognom primjenom nekih odredbi drugog zakona nadomjestiti takve odredbe; te da je potrebno, imajući u vidu da tužiteljica nije iznijela relevantne činjenice i dokaze koji bi vodili poništenju zaključka od 29.04.2022. godine, odbiti njen tužbeni zahtjev kao neosnovan, a tužiteljicu obavezati da mu naknadi troškove parničnog postupka.

Nakon prijema odgovor na tužbu, tužiteljica je sudu dostavila četiri podneska i to: 16.08.2022.godine, 09.09.2022.godine, 12.09.2022.godine i 20.09.2022.godine, u kojima je tražila da sud promijeni (vrati) vrstu spora sa radnog na upravni spor, pa je tako u podnesku od 16.08.2022.godine istakla da predmetni postupak pred sudom nije pokrenut na osnovu odredbi Zakona o državnim službenicima i namještenicima u pravosuđu, već na osnovu odredbe člana 240 stav (2) Zakona o upravnom postupku, kojom je decidno propisano da ako je zaključak ili rješenje u obnovi postupka donijela Pravosudna komisija, protiv tog zaključka, odnosno rješenja, može se neposredno pokrenuti upravni spor kod Osnovnog suda. Smatra da je navedena odredba jasna u pogledu vrste spora koji se pred sudom ima voditi u vezi sa pitanjem dopuštenosti obnove postupka i sud je vezan za nju, jer je istom, osim vrste spora, jasno definisana i funkcionalna nadležnost suda u ovom predmetu, a na koju je sud, kao podvrstu stvarne nadležnosti, dužan paziti po službenoj dužnosti u toku cijelog postupka, te da je odredbom člana 1 stav (2) Zakona o upravnom postupku propisano da su po tom zakonu dužne da postupaju, između ostalog, institucije Distrikta kad u obavljanju javnih ovlaštenja koja su im povjerena zakonom, rješavaju u upravnim stvarima, a da je definicija upravne stvari propisana odredbom člana 1a Zakona o upravnom postupku, na način da je upravna stvar, u smislu tog zakona, svaka pojedinačna situacija u kojoj nadležni organ, neposrednom primjenom propisa iz odgovarajuće upravne oblasti, rješava o pravima, obavezama i pravnim interesima fizičkih lica ili pravnih lica ili drugih stranaka. U konkretnom slučaju, zapošljavanje službenika i namještenika u pravosuđu Distrikta, te provođenje konkursnih postupaka u vezi s tim zapošljavanjem, kao upravna oblast koja se od strane Pravosudne komisije, kao nadležne institucije obavlja neposrednom primjenom posebnog propisa Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu, normirano je odredbom člana 1 tog Zakona. Po tužiteljici, zakon u skladu s kojim je službenik Pravosudne komisije dužan postupati prilikom provođenja postupka zapošljavanja u pravosuđu je generalni zakon, odnosno Zakon o

upravnom postupku, te da to jasno proizilazi i iz odredbe člana 141 Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu, kojom je propisano da se na pitanja koja nisu uređena tim zakonom, posebnim zakonom, drugim propisima donesenim na osnovu Ustava i Statuta, primjenjuje Zakon o radu i Zakon o upravnom postupku. Zakon o službenicima i namještenicima u pravosuđu je odredbom člana 38. decidno regulisao specifičnosti vezane za redovni pravni lijek (žalbu) i sudsku zaštitu (radni spor) u postupcima zapošljavanja u pravosuđu Distrikta, upućujući istovremeno odredbama člana 4 stav (2) i (3), u vezi sa odredbom člana 141. tog zakona, na lex generalis za dalju ocjenu dopuštenosti vanrednih pravnih lijekova u ovoj oblasti, pa iz navedenog proizilazi kako zakonodavac u ovoj vrsti upravnog postupka nije isključio primjenu obnove postupka, već je njenu regulaciju prepustio generalnom propisu.

U podnesku od 09.09.2022.godine i u njegovoj dopuni od 12.09.2022.godine, tužiteljica je u svemu ostala kod svojih navoda koje je iznijela u tužbi i podnesku od 16.08.2022.godine, pa je tako i dalje ukazivala kako se mora promijeniti vrsta spora sa radnog na upravni spor i da je zbog toga potrebno da sud, upravljajući parnicom, u što kraćem roku stavi van snage rješenje od 05.09.2022.godine o zakazivanju pripremnog ročišta u ovom postupku i predmet riješi kao upravni spor na osnovu relevantne materijalne dokumentacije u spisu predmeta, bez održavanja ročišta (navedeni podnesak faktički predstavlja iznošenje tvrdnji tužiteljice zašto smatra da se u konkretnom slučaju radi o upravnoj stvari, samim time i o upravnom, a ne radnom sporu).

U posljednjem podnesku od 20.09.2022.godine, tužiteljica je dostavila dokumentaciju (zapisnik sa sjednice Pravosudne komisije i kopije tri Odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine) kao dokaz osnovanosti njenih navoda iznesenih u tužbi i dostavljenim podnescima.

Nakon što je zakazano pripreмно ročište za 20.09.2022. godine, sud je na tom ročištu a nakon izjašnjenja stranaka, smatrajući da je to svrsishodno i ekonomično, postupio u skladu sa odredbom člana 217. stav (3) Zakona o parničnom postupku i to ročište zaključio i nakon toga odmah održao i ročište za glavnu raspravu.

U toku postupka izveden je dokaz čitanje dokumentacije priložene u spisu i to: Javnog konkursa za popunjavanje upražnjenih radnih mjesta u pravosuđu Brčko distrikta BiH, broj Supk-01-1149/21 od 06.09.2021. godine; žalbe S. M. od 02.03.2022.godine, Rješenja Pravosudne komisije, broj: SuPK-01-1149/21, od 28.03.2022. godine, Prijedloga za obnovu postupka od 11.04.2022. godine, u čijem prilogu je sedam potvrda o prijemu pošiljke, Zaključka Pravosudne komisije, broj SuPK-01-1149/21 od 29.04.2022. godine; Izvoda iz dnevnog reda-zapisnika sa sjednice Pravosudne komisije od 29.04.2022.godine, izvoda iz djela Komentar Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, strane 14,15,16,17,20,24,25 i 26; Izvoda iz dnevnog reda-zapisnika sa sjednice Pravosudne komisije od 29.04.2022.godine, izvoda iz Modula 1 Upravno pravo, strane 14 i 16, i Odluka Ustavnog suda broj Ap 2582/05, od 16.01.2007.godine, broj U18/0, od 10.05.2002.godine i broj Ap 953/05, od 08.07.2006.godine.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza, pojedinačno i u međusobnoj vezi, sud je, na osnovu člana 8 Zakona o parničnom postupku, odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Predmet raspravljanja i odlučivanja u ovoj parnici je zahtjev tužiteljice da se poništi zaključak Pravosudne komisije, broj SuPK-01-1149/21, od 29.04.2022.godine, kojim je odbačen kao nedopušten njen prijedlog za ponavljanje postupka okončanog Rješenjem Pravosudne komisije, broj SuPK-01-1149/21, od 28.03.2022. godine, te da se predmet vrati Pravosudnoj komisiji na ponovni postupak i odlučivanje, a tuženi obaveže da joj naknadi troškove postupka.

Na osnovu izvedenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stranja, sud je zaključio da je da je Pravosudna komisija 06.09.2021. godine, pod brojem SUPK-01-1149/21, raspisala Javni konkurs za popunjavanje upražnjenih radnih mjesta u pravosuđu Brčko distrikta, pa tako, između ostalog, i za poziciju Stručni saradnik u Apelacionom sudu Brčko distrikta (na neodređeno vrijeme), jedan izvršilac. Odlukom broj: SuPK-M-01-192/21, od 08.02.2022.godine, Š. A. je izabrana kao najuspješniji kandidat po provedenoj konkursnoj proceduri, a na ovu odluku tužiteljica je uložila žalbu 02.03.2022.godine. Rješenjem Pravosudne komisije, broj: SuPK-01-1149/21, od 28.03.2022.godine, ta žalba tužiteljice je odbijena kao neosnovana. Nakon toga je tužiteljica, pozivajući se na odredbe člana 230 stav (1) i 231 stav (1) Zakona o upravnom postupku, u vezi sa odredbom člana 38. stav (11) Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu, te članom 14. Pravilnika o zapošljavanju u pravosuđu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 1/19, 6/20 i 37/21, u nastavku teksta: Pravilnik o zapošljavanju), a sve u vezi sa članom 20. Statuta Distrikta, 11.04.2022.godine Pravosudnoj komisiji podnijela prijedlog za ponavljanje postupka okončanog Rješenjem Pravosudne komisije, broj: SuPK-01-1149/21, od 28.03.2022.godine. U vezi sa ovim prijedlogom za ponavljanjem postupka, Pravosudna komisija je 29.04.2022.godine donijela Zaključak broj SuPK-01-1149/21, kojim je prijedlog tužiteljice odbacila kao nedopušten, uz obrazloženje da je odredbom člana 141. Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu propisano da se Zakon o upravnom postupku primjenjuje samo na ona pitanja koja nisu uređena Zakonom o službenicima i namještenicima u pravosuđu, posebnim zakonom i drugim propisima donesenim na osnovu Ustava i Statuta; da je pitanje zaštite prava kod izbora i imenovanja najuspješnijeg kandidata u postupku zapošljavanja u pravosuđu uređeno odredbom člana 38. Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu, koja predviđa da kandidat koji nije zadovoljan rezultatima postupka zapošljavanja svoja prava može zaštititi putem žalbe Pravosudnoj komisiji u roku od osam dana od dana prijema pismenog obavještenja, da o toj žalbi odlučuje Pravosudna komisija u sastavu od najmanje tri člana koja nisu istovremeno i članovi Komisije za zapošljavanje, da je odluka o žalbi konačna i da se protiv iste može voditi sudski postupak kod nadležnog suda; te da je, dakle, pitanje zaštite prava kandidata u postupku zapošljavanja uređeno Zakonom o službenicima i namještenicima u pravosuđu na poseban (*lex specialis*) način, zbog čega se na to pitanje ne može shodno primjenjivati Zakon o upravnom postupku, samim tim ni pravila tog zakona o vanrednim pravnim lijekovima, što predmetni prijedlog za ponavljanje postupka čini nedopuštenim.

Po ocijeni ovog suda, u odnosu na sporno pitanje (postupak zapošljavanja u pravosuđu i primjena mjerodavnog prava) ima mjesta primjeni samo Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu, kao *lex specialis* zakon, koji isključuje primjenu drugih propisa, pa tako i Zakona o upravnom postupku.

Naime, odredbom člana 1 Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu je određeno da se tim zakonom propisuje radno-pravni status službenika i namještenika u pravosuđu Distrikta, zapošljavanje, stručno usavršavanje, ocjenjivanje službenika i

namještenika, odgovornost za povredu radnih dužnosti i za štete, zaštita na radu, kao i druga pitanja od značaja za ostvarivanje prava i obaveza po osnovu rada službenika i namještenika.

Nadalje, odredbom člana 38. Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu je propisano da u toku obavljanja postupka zapošljavanja članovi Komisije za zapošljavanje ocjenjuju i unose ocjene, po pojedinim elementima, u obrazac za izbor kandidata, te sačinjavaju rang listu od pet najuspješnijih kandidata, koju s preporukom za izbor kandidata dostavlja Pravosudnoj komisiji u roku od 24 sata od obavljenih intervjua, koja, s dostavljene rang liste, pismeno potvrđuje izbor kandidata koji je ostvario najveći broj bodova, osim u slučaju kada je, vodeći računa o sastavu stanovništva u smislu člana 20 Statuta, potrebno imenovati drugog kandidata s rang liste (stavovi (1), (2) i (3)). Komisija za zapošljavanje dužna je izabranog kandidata obavijestiti o izboru prvi naredni radni dan nakon provedenog izbora, a izabrani kandidat je dužan nakon toga u roku od tri dana, od dana obavještenja o izboru, dostaviti dokaze kojima potvrđuje ispunjavanje općih i posebnih uslova navedenih u javnom konkursu, odnosno internom oglasu, s tim da Komisija za zapošljavanje na osnovu dostavljenih dokumenata provjerava ispunjavanje uslova u roku do tri dana od dana dostavljanja dokumenata, pa ukoliko se utvrdi da oni ne odgovaraju podacima u podnesenoj prijavi, kandidat se eliminiše iz daljnjeg toka odabira, a na njegovo mjesto dolazi sljedeći kandidat s rang liste i obnavlja se procedura potvrde i provjere s istim rokovima (stavovi (4), (5), (6) i (7)). Nakon utvrđivanja ispunjenosti uslova iz internog oglasa, odnosno javnog konkursa i prijave kandidata Komisija za zapošljavanje u roku od tri dana donosi odluku o izboru kandidata, te o rezultatima postupka obavještava kandidate putem internet stranice Pravosudne komisije, u roku od 5 dana od dana donošenja odluke o izboru, s tim da se obavještenje o rezultatima izbora kandidata ističe 15 dana na internet stranici Pravosudne komisije (stavovi (8), (9) i (10)). Kandidat koji nije zadovoljan rezultatima postupka zapošljavanja može uložiti žalbu Pravosudnoj komisiji u roku od osam dana, računajući od prvog narednog dana od isteka objave na internet stranici Pravosudne komisije, da o žalbi odlučuje Pravosudna komisija u sastavu od najmanje tri člana koja nisu istovremeno i članovi Komisije za zapošljavanje, da je odluka Pravosudne komisije po žalbi konačna i protiv iste se može voditi sudski postupak kod nadležnog suda (stavovi (11), (12), (13) i (14)).

Procedura zapošljavanja, sistem ocjenjivanja kandidata, rad Komisije za zapošljavanje i druga administrativno-tehnička pitanja, u skladu sa odredbom člana 38. stav (17) Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu, bliže su definisani Pravilnikom o zapošljavanju, kojim se utvrđuju osnov, uslovi i procedura zapošljavanja službenika i namještenika, pripravnika i volontera u pravosuđu Distrikta, sastav i rad Komisije za zapošljavanje i sadržaj obrazaca koji se koriste u proceduri zapošljavanja u pravosuđu (tim Pravilnikom određena radna mjesta i planiranje zapošljavanja; uslovi za zasnivanje radnog odnosa; procedura popunjavanja upražnjenih radnih mjesta; izbor i imenovanje najuspješnijeg kandidata-postupanje sa prijavama, pozivanje selektovanih kandidata, obavljanje pismenog testa i usmenog intervjua; dokazivanje opštih i posebnih uslova).

Odredbom člana 141. Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu propisano je da se na pitanja koja nisu uređena tim zakonom, posebnim zakonom, drugim propisima donesenim na osnovu Ustava i Statuta, primjenjuje Zakon o radu i Zakon o upravnom postupku.

Dakle, cjelokupan postupak izbora i imenovanja najuspješnijeg kandidata (službenika i namještenika) u pravosuđu Distrikta regulisan je odredbom člana 38. Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu (detaljnije razrađen Pravilnikom o zapošljavanju), pa je tako,

između ostalog, propisano i koja prava ima kandidat koji nije zadovoljan rezultatima postupka zapošljavanja, odnosno da može uložiti žalbu Pravosudnoj komisiji, te protiv njene odluke voditi sudski postupak kod nadležnog suda.

To dalje znači da je neosnovano ukazivanje tužiteljice da u konkretnom slučaju, shodno odredbi člana 141. Zakona o službenicima i namještenicima u pravosuđu, ima mjesta primjeni odredbi Zakona o upravnom postupku koje se odnose na vanredne pravne lijekove, pa i odredbi koje uređuju institut obnove upravnog postupka.

Ovo iz razloga jer Zakon o službenicima i namještenicima u pravosuđu je *lex specialis* zakon u odnosu na druge propise i isključivo se prema tom zakonu odlučuje o izboru i imenovanju najuspješnijeg kandidata i o pravima kandidata koji su nezadovoljni odlukom o izboru. Navedeni zakon ne propisuje vanredne pravne lijekove u postupku zapošljavanja u pravosuđu Distrikta, a ne sadrži ni odredbu kojom bi upućivao da se na pitanja koja nisu regulisana tim zakonom u pogledu zapošljavanja primjenjuje Zakon o upravnom postupku, već jedino odredbom člana 38. stav (17) upućuje na Pravilnik o zapošljavanju, kojim se bliže definišu administrativno-tehnička pitanja u provođenju konkursne procedure.

Stoga, to što odredbama Zakon o službenicima i namještenicima u pravosuđu nisu propisani vanredni pravni lijekovi u postupku zapošljavanja, ne znači istovremeno da ima mjesta primjeni odredbi Zakona o upravnom postupku koje regulišu vanredne pravne lijekove u upravnom postupku, pa tako i institut obnove upravnog postupka. Zapošljavanje stručnih saradnika u Apelacionom sudu Distrikta, kao i u ostalim institucijama u pravosuđu Distrikta, nije upravni postupak, zbog čega ni odluke Komisije za zapošljavanje i Pravosudne komisije koje se odnose na izbor najuspješnijeg kandidata nisu upravni akti (na čemu insistira tužiteljica), obzirom da se ne radi o rješavanju prava pojedinca u upravnoj stvari, već su njihove odluke donesene u pravnoj stvari zasnivanja radnog odnosa, a koja nema obilježja upravne stvari.

Imajući u vidu navedeno, bez osnova su svi navodi tužiteljice, kao i dokazi koje je provodila s tim u vezi, a koji su se odnosili na njenu tvrdnju da se u konkretnom slučaju radi o upravnoj stvari (citiranje izvoda iz komentara Zakona o upravnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, strane 14,15,16,17,20,24, 25 i 26, te izvoda iz Modula 1 Upravno pravo, strane 14 i 16). Sud takođe smatra da na pravilnost i zakonitost zaključka Pravosudne komisije od 29.04.2022.godine, kao i na odluku ovog suda, ne može uticati pozivanje tužiteljice na odluke Ustavnog suda broj: U 18/00, od 10.05.2002.godine, broj: AP 953/05, od 08.07.2006. godine i broj: AP 2582/05, od 16.01.2007. godine, budući da se u tim odlukama ne radi o istoj (niti sličnoj) činjeničnoj i pravnoj situaciji, te se stavovi Ustavnog suda zauzeti u tim odlukama ne mogu analogno primijeniti i na ovaj konkretni slučaj.

Zbog svega toga sud je i odlučio kao u stavu prvom izreke ove presude, te u cijelosti, kao neosnovan, odbio tužbeni zahtjev tužiteljice kojim je tražila da se uvaži njena tužba, poništi zaključak Pravosudne komisije Brčko distrikta BiH broj SuPK-01-1149/21, od 29.4.2022. godine, te se tužena obavezuje da donese novu odluku po prijedlogu za obnovu postupka od 11.4.2022.godine.

Odluka o naknadi troškova parničnog postupka donesena je na osnovu člana 117. i člana 120. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i člana 11. Zakona o Pravobranilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i odnosi se na naknadu troškova: sastava odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 KM i pristupa zakonskog zastupnika

tuženog na jedno ročište (20.09.2022.godine) u iznosu od 200,00 KM, odnosno ukupno 400,00 KM, pa je sud i obavezao tužiteljicu da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u tom iznosu.

S U D I J A

Selim Karamehić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH, u roku od 15 dana, računajući od dana dostavljanja, a posredstvom ovog suda.